

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Zabłocki (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSA del. do SN Jacek Błaszczyk (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jolanty Rucińskiej

w sprawie M. S.

oskarżonego z art. 27c ust. 1 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym, art. 278 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 20 października 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego - na niekorzyść M. S.

od postanowienia Sądu Rejonowego w L.

z dnia 28 grudnia 2015 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w L. do rozpoznania.

UZASADNIENIE

M.S. został oskarżony o to, że w dniu 6 października 2015 r. w T., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami przy pomocy sieci rybackiej typu wonton dokonywał nielegalnego połowu ryb na stawie hodowlanym oraz usiłował dokonać kradzieży ryb o wartości 620 złotych na szkodę Gospodarstwa Rybackiego „K.” sp. z o.o. lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na interwencje pokrzywdzonego, tj. o czyn z art. art. 27c ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 roku o rybactwie śródlądowym w zw. z art. 13 § 1 k.k. w.

zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2015 r., w sprawie sygn. akt II K .../15, Sąd Rejonowy w L. na podstawie art. 59a § 1 i § 2 k.k. i art. 632 pkt. 2 k.p.k. umorzył postępowanie karne przeciwko M. S., wydatkami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się w dniu 8 stycznia 2016 r.

Kasację od tego postanowienia, na niekorzyść M. S., wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, który zarzucił rozstrzygnięciu rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego; tj. art. 92 k.p.k., polegające na pominięciu ujawnionych w toku postępowania okoliczności dotyczących dotychczasowej karalności oskarżonego, co skutkowało rażącym naruszeniem art. 59a § 1 k.k. poprzez umorzenie na podstawie tego przepisu postępowania wobec sprawcy uprzednio skazanego za przestępstwa umyślne z użyciem przemocy i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna. Obowiązujący w dacie popełnienia przestępstwa i orzekania art. 59a § 1 k.k., dodany do Kodeksu karnego ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2013.1247) obligował Sąd do umorzenia, na wniosek pokrzywdzonego, postępowania karnego o wskazane w nim występki, jeżeli przed rozpoczęciem przewodu sądowego w pierwszej instancji sprawca pojednał się z pokrzywdzonym, w szczególności w wyniku mediacji naprawił szkodę lub zadośćuczynił wyrządzonej krzywdzie, a zarazem nie był uprzednio skazany za przestępstwo umyślne z użyciem przemocy.

Warunek ten nie został spełniony w odniesieniu do oskarżonego M. S., który wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 23 września 2015 r., o sygn. akt II K .../15, który uprawomocnił się w dniu 12 października 2015 r., został skazany za przestępstwa z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Skazanie M. S. na mocy wymienionego wyroku,

którego fakt podejrzany ujawnił składając wyjaśnienia w toku dochodzenia (k. 40 odwrót), zostało odnotowane w znajdujących się w aktach sprawy danych o jego karalności (k. 44), a nadto było powodem wyłączenia materiałów dotyczących tego podejrzanego do odrębnego postępowania wobec niespełnienia warunków określonych w art. 59a § 1 k.k. (k. 1). Do dotychczasowej karalności M. S. odniesiono się także w skierowanym do Sądu meriti akcie oskarżenia (k. 50 – 51), który był następnie odczytany w toku posiedzenia (k. 65).

Z opisów czynów przypisanych M. S. na mocy wskazanego wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 23 września 2015 r. wynika, że zostały one popełnione w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności przy użyciu przemocy fizycznej, polegającej na biciu pokrzywdzonego rękoma po głowie i kopaniu po całym ciele, a także służącej wprowadzeniu pokrzywdzonego do samochodu i przewiezieniu do lasu.

Sąd Rejonowy orzekając w sprawie pominął, z rażącym i mającym wpływ na treść postanowienia naruszeniem art. 92 k.p.k., ujawnioną w toku postępowania okoliczność uprzedniego skazania M. S. za przestępstwa umyślne z użyciem przemocy, wyłączającą możliwość zastosowania art. 59a § 1 k.k., czego skutkiem było umorzenie postępowania wobec oskarżonego z rażącym naruszeniem również tego przepisu prawa w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien kierować się wskazanymi uwagami, będąc nimi związany, i orzeknie w zgodzie z treścią przepisów prawa karnego.

W świetle sentencji postanowienia Sądu Najwyższego, nie było podstaw do zamieszczania w tym orzeczeniu rozstrzygnięcia o kosztach procesu, o jakich stanowi art. 626 § 1 k.p.k. Tego rodzaju rozstrzygnięcie zamieszcza się jedynie w orzeczeniu kończącym postępowanie. Takiej cechy nie ma postanowienie Sądu Najwyższego uchylające zaskarżone orzeczenie i przekazujące sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi.